

OFERTA DE VIDA: CERCAM PASTORS

Els anuncis d'ofertes de feina sempre segueixen el mateix esquema: presentar els requisits per aquell lloc de treball i oferir els beneficis que li suposarà a la persona interessada. No hi ha dubte que esteim en un moment delicat de manca de pastors a les nostres comunitats, tenim necessitat de joves que siguin generosos en donar una resposta positiva a la crida que els hi fa el Senyor. Déu quan ens crida no fa una oferta de feina, sinó que fa una oferta de vida. Anem a veure què ens ofereix.

Cercam joves de la nostra Illa que vulguin correspondre a la invitació de Jesús per tal que siguin pastors que es posin al servei del Poble de Déu. Els requisits són els següents:

Que siguin deixebles: Que s'hagin enamorat del Senyor, que hagin descobert el goig de la pregària; que estiguin amarats de la seva Paraula, que visquin l'alegria de celebrar junts la fe, que siguin conscients del do del seu baptisme que els ha fet fills de Déu.

Que tinguin una ment de pastor: Que pensin i discerneixin segons els criteris de Déu, amb capacitat d'escoltar tothom amb paciència i bones maneres, que gaudeixin de compartir el que saben i aprendre del que reben dels altres cada dia, que no es prediquin a si mateixos sinó que anunciïn el cor de l'Evangelí.

Que tinguin un cor de pastor: Que sapin estimar el poble que se'ls encomanarà, que no siguin indiferents a les alegries i a les penes de la comunitat, que sentin com a propis els drames del món, que tinguin els mateixos sentiments de Crist per viure plenament el manament de l'amor.

Que tinguin mans de pastor: Que rentin els peus dels germans que ho necessiten, mans per beneir i santificar essent canals de la gràcia que ve del cel, per contribuir a la construcció d'un món nou on regni la fraternitat, l'amor i el bé.

Que tinguin espatlles de pastor: Que siguin fortes i robustes per carregar les ovelles malaltes per dur-les a les pletes de la salvació, que puguin tragar les ovelles que s'han perdut, les que s'han cansat o les que s'han equivocat de camí.

Que tinguin cames de pastor: Que sapin marcar el camí del Poble de Déu anant davant, que caminin juntament amb el poble escoltant i compartint la vida, que sapin minorar el pas assumint el ritme de les persones que els hi costa més caminar, i que corrin per atendre les necessitats i urgències que es presenten.

Acceptar aquesta oferta de vida suposa el goig de correspondre a la crida del Senyor, l'alegria d'estimar sense esperar res a canvi, la satisfacció de ser sagrament de Crist acompanyant el Poble de Déu, rebre tot l'amor, la comprensió i la proximitat d'una comunitat que estima els seus pastors i els acompanya en el seu ministeri. I que ningú tenguí por: el Senyor no crida els més capacitats, sinó que capacita els que crida. ¿Algú accepta aquesta oferta de vida? "Pare, enviau-nos pastors".

Llorenç Sales Barber
rector del Seminari